

gralla

Dama Negra

adaptació a gralla
Xavier Viñas

de l'àlbum "Licor d'herbes bones", dels Esquirols. 1978

Joan Crosas,
dedicada a
Salvador Puig Antic

$\text{♩} = 90$

E Am G C G Am F E

Ho-mes, sa - vis reis o Déus que feu lleis i les des - feu qui-na hi-sen - da pro - te -

4 Am G C G Am F Fine E Am

giu quan ma-teu el vos-tre he - reu qui-na pau-for-geu si lasang l'es - qui - it-xa qui-na vi-da feu quan for-ceu la

7 E Am

mort, quin a - mor bro-deu si el pu-nyal l'es - qui - in - ça quin frui re - co - lliu d'un ei-xorc gar -

9 E Am G C G Am F To Coda $\text{♩} = 80$ E Am

rot. Qui-na hi-sen - da pro - te - giu quan ma-teu el vos-tre he - reu. Da - ma ne-gra a-pa - re -
La mi-rada e - ra més

13 E4 E Am C G F E4 E

gué per la por - ta. Ne - gra nit l'a-com-pa - nyà. La fre - dor de la me-va cel-la i el si -
cru - a que el som - ni, i e - ra el som - ni tan pre - sent. Com l'o - lor de la ter-ra mo-lla, com el

18 F D.C. al Coda B7 E Am E4 E Am C

len - ci com a fi-del guar - dià Oh, com-pany! ara quel el vent m'a-lli-be - ra, i sóc ter-ra-plu-ja i
crit d'an - goi - xa que por-ta el vent.

23 G F E4 E F B7 E Am

blat. Sóc can - çó, sóc re-tall de prem-sa sóc en tu i amb tu se-gui-ré llui - tant. Si el ne-guit t'o-fe-ga el

29 E4 E Am C G F E4 E

pit un cap-ves - pre i no tems o-brir el por - tal tro - bar - hi u-na da-ma ne - gra osen -

34 B7 E D.C. al Fine

tir la veu del vent amb un al - tre cant

Homes savis, reis o déus,
Que feu lleis i les desfeu,

Quina hisenda protegiu
Quan mateu el vostre hereu?

Quina pau forgeu si la sang l'esquitxa,
Quina vida feu quan forceu la mort,

Quin amor brodeu si el punyal l'esquinça,
Quin fruit recolliu d'un eixorc garrot,

Quina hisenda protegiu
Quan mateu el vostre hereu?

Dama negra aparegué per la porta,
Negra nit l'acompanyà,

La fredor de la meua cel·la
I el silenci com a fidel guardià.

La mirada era més crua que el somni,
I era el somni tan present,

Com l'olor de la terra molla,
Com el crit d'angoixa que porta el vent.

Oh, company! ara que el vent m'allibera
I sóc terra, pluja i blat,

Sóc cançó, sóc retall de premsa,
Sóc en tu i amb tu seguiré lluitant.

Si el neguit t'ofega el pit un capvespre
I no tems obrir el portal,

Pots trobar-hi una dama negra,
O sentir la veu del vent amb un altre cant.

Oboè

Dama Negra

Joan Crosas,

dedicada a

Salvador Puig Antic

adaptació a gralla

Xavier Viñas

de l'àlbum "Licor d'herbes bones", dels Esquirols. 1978

♩ = 90
E

E Am G C G Am F E

Ho-mes, sa-vis reis o Déus que feu lleis i les des - feu qui-na_hi-sen-da pro-te -

Fine

Am G C G Am F E Fine

giu quan ma - teu el vos - tre he - reu qui - na pau for - geu si la sang l'es -

Am E

qui - it-xa qui-na vi-da feu quanfor-ceu la mort,

Am E

qui - in - ça quinfrui re - co - lliu d'un ei-xorc gar - rot. Qui-na hi-sen - da pro - te -

To Coda = 80

Am G C G Am F E Am E4 E

giu quan ma-teu el vos-tre he - reu. Da - ma ne-gra a-pa - re - gué per la por - ta.
La mi-rada e - ra més cru - a que elsom - ni,

Am C G F E4 E

Ne - gra nit l'a-com - pa - nyà. La fre - dor de la me-va cel - la i el si-
i e - ra el som - ni tan pre - sent. Com l'o - lor de la ter-ra mo - lla, com el

D.C. al Coda

len - ci com a fi-del guar - dià Oh, com-pany! ara quel el vent m'a-lli-be - ra,
crit d'an - goi - xa que por-ta el vent.

Am C G F E4 E

i sòc ter - raplu-ja i blat. Sóccan - có, sócre-tall de prem - sa sòcen

26 F B7 E Am E4 E

tu i amb tu se-gui-ré llui - tant. Si el ne-guit t'o - fe-ga el pit un cap-ves - pre

30 Am C G F E4 E

i no tems o-brir el por - tal tro - bar - hi u-na da-ma ne - gra o sen -

34 B7 E D.C. al Fine

tir la veu del vent amb un al - tre cant

Homes savis, reis o déus,
Que feu lleis i les desfeu,

Quina hisenda protegiu
Quan mateu el vostre hereu?

Quina pau forgeu si la sang l'esquitxa,
Quina vida feu quan forceu la mort,

Quin amor brodeu si el punyal l'esquinça,
Quin fruit recollíu d'un eixorc garrot,

Quina hisenda protegiu
Quan mateu el vostre hereu?

Dama negra aparegué per la porta,
Negra nit l'acompanyà,

La fredor de la meua cel·la
I el silenci com a fidel guardià.

La mirada era més crua que el somni,
I era el somni tan present,

Com l'olor de la terra molla,
Com el crit d'angoixa que porta el vent.

Oh, company! ara que el vent m'allibera
I sóc terra, pluja i blat,

Sóc cançó, sóc retall de premsa,
Sóc en tu i amb tu seguiré lluitant.

Si el neguit t'ofega el pit un capvespre
I no tems obrir el portal,

Pots trobar-hi una dama negra,
O sentir la veu del vent amb un altre cant.